

6. Румянцев С.А. Українська модель корпоративного управління: становлення та розвиток. – К.: Т-во "Знання", КОО, 2003. – 149 с.
7. Вартість у корпоративному управлінні //Проект МФК "Корпоративний розвиток в Україні". – К.: Круглий стіл, №7-8, 2004.
8. Джеффри Сакс. Волна корпоративних преступлений в глобальній економіці//Електронний ресурс: Project Syndicate, www.project-syndicate.org. Перевод с английского – Н. Жданович, 2011 г.
9. Баюра Д.О. Система корпоративного управління в Україні: стан та перспективи розвитку: монографія/ Д.О. Баюра // – К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2009. – 288 с.

10. Баюра Д.О. Конвергенція систем корпоративного управління в умовах глобалізації/ Д.О. Баюра // Фінанси України. – 2008. – №2 (147). – С. 26 – 36.
11. Баюра Д.О., Кутувий О.В. Структурні зміни в корпоративній моделі управління ФРН// Економіка і управління. Науково-практичний журнал. – 2013. – № 2. – С. 107-113.

Надійшла до редакції 05.09.13

Д. Баюра, д-р екон. наук, проф.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ НА ПРИНЦИПАХ СОЦИАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ

Рассмотрены теоретические и методологические аспекты совершенствования системы корпоративного управления отечественными акционерными обществами на принципах транспарентности, подотчетности и корпоративной социальной ответственности с учетом процессов глобализации и евроинтеграции.

Ключевые слова: корпоративное управление, конвергенция, корпоративная социальная ответственность, глобализация, евроинтеграция

D. Bayura, Doctor of Economics, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

FORMATION OF CORPORATE GOVERNANCE PRINCIPLES FOR SOCIAL RESPONSIBILITY

The theoretical and methodological aspects of perfection of the system of corporate management domestic joint-stock companies are considered on principles of justice, transparency, accountability and corporate social responsibility taking into account globalization.

Keywords: corporate management, convergence, corporate social responsibility, globalization.

УДК 33.009.12:330.341.1
JEL 40.031

В. Лагутін, д-р екон. наук, проф.,
Ю. Ясько, асп.

Київський національний торговельно-економічний університет, Київ

ВПЛИВ КОНКУРЕНЦІЇ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМІКИ

У статті досліджено взаємозв'язок конкуренції, інноваційного розвитку та конкурентоспроможності економіки. Обґрунтовано, що для забезпечення інноваційного розвитку економіки необхідним є створення моделі ефективною конкуренції. Також в статті проаналізовано стан інноваційної активності промислових підприємств в Україні.

Ключові слова: конкуренція; інновація; інноваційний розвиток; конкурентоспроможність економіки.

Постановка проблеми. Необхідність дослідження взаємозв'язку між конкуренцією, інноваціями та конкурентоспроможністю посилюється тепер, коли українська економіка переходить до всебічної модернізації. Світовий досвід свідчить, що тільки інноваційний шлях розвитку може забезпечити здорове конкурентне середовище та підвищення конкурентоспроможності економіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема взаємозв'язку інноваційного розвитку та конкуренції досліджувалася у працях відомих економістів, таких як Й.Шумпетер [1], Е.Мейсон, Р.Нельсон, С. Вінтер, Ф.Шерер [2] та ін. Окремі аспекти даної проблематики розглядали у своїх роботах такі вітчизняні науковці, як В.Базилевич, В.Геєць [3], А.Ігнатюк [4], Л.Федулова [5], Г.Філюк [6], А.Щербак [7] та ін. В той же час у зв'язку із розгортанням процесу економічної модернізації виникає потреба розглянути проблему взаємозв'язку конкуренції, інноваційного розвитку та конкурентоспроможності економіки більш глибоко.

Метою статті є комплексне дослідження впливу економічної конкуренції на інноваційний розвиток та конкурентоспроможність у контексті прискорення темпів економічного зростання і сприяння вирішенню модернізаційних завдань.

Виклад основного матеріалу. Інноваційний розвиток перетворився в сучасних умовах на один із найважливіших факторів не тільки конкурентоспроможності економіки, але й на одну з головних складових соціально-

економічного розвитку, удосконалення інституційного середовища економіки та задоволення потреб споживачів.

В умовах глобалізації принципове значення для інноваційного шляху розвитку має забезпечення високого рівня конкуренції. Стратегія модернізації економічного розвитку повинна передбачати чітке спрямування конкурентної політики на створення сприятливих умов для інноваційної діяльності.

Внаслідок прискорення впровадження інновацій у високотехнологічних галузях національного господарства виникла конкуренція нового типу – динамічна, яка відповідає критеріям шumpетерівської конкуренції, в основі якої лежить процес творчого руйнування. Інновації в подібних галузях призводять до виникнення нових і майже повного руйнування старих ринків. В свою чергу, кількість інноваційних ринків, для яких характерна динамічна конкуренція, постійно збільшується. Швидкість впровадження інновацій у високотехнологічних галузях не дозволяє говорити про існування рівноваги з незмінним рівнем ринкових часток компаній [8, с. 127].

Одним із найважливіших стимулів для інноваційного розвитку, повинно стати створення умов добросовісної конкуренції у всіх галузях економіки. Саме завдяки конкурентній боротьбі суб'єкти господарювання змушені розробляти та впроваджувати нововведення у вигляді нових видів продукції та послуг, інноваційних технологій, соціально-економічних та організаційно-технічних рішень виробничого, фінансового, комерційного, адмі-

ністративного або іншого спрямування. В свою чергу, ці інновації сприяють підвищенню конкурентоспроможності товарів та послуг, успішному представленню їх на внутрішньому та зовнішніх ринках, що безперечно є важливим мотиваційним чинником подальшого інноваційного розвитку в країні. І навпаки, за умови, коли конкуренція відсутня на товарному ринку, то для суб'єктів господарювання відсутні і стимули для інноваційного розвитку. А саме, на монополізованих ринках підприємці не бачать вагомих причин для витрачання коштів на удосконалення виробництва чи покращення якості товарів і послуг, оскільки вони і так впевнені, що їх продукція знайде свого споживача.

В історії економічної думки існували різні погляди на взаємозв'язок конкуренції та інновацій. Так, Й. Шумпетер вважав, що стан ідеальної конкуренції чи близькій до нього стани ринку несприятливі для інноваційного прогресу. На думку вченого, досконала конкуренція не може бути моделлю ідеальної ефективності. Й. Шумпетер стверджував, що великі монополістичні фірми з ринковою владою здатні забезпечити високі темпи науково-технічного прогресу [1, с. 125]. Ф. Шерер, на основі емпіричних даних щодо промисловості США, побудував модель, яка передбачає поєднання елементів конкуренції та монополії на одному і тому ж ринку, вона описується "кривою переверненого U". Дана крива відображає зв'язок між конкуренцією та інноваційною діяльністю. Ф. Шерер довів, що за конкуренції, наближеної до досконалої, активність інноваційної діяльності є низькою. Вона зростає за збільшення рівня ринкової конкуренції, досягаючи оптимуму на олігополістичних ринках, та зменшується в міру подальшого послаблення конкуренції [2, р. 527]. В працях П. Агіона стверджується, що зазначені Й. Шумпетером чинники пояснюють "криву перевернутого U" – зв'язок на спадній лінії, яка відповідає високому ступеню інтенсивності конкуренції. На низькому рівні інтенсивності конкуренції незначна активність інноваційної діяльності з його точки зору пояснюється "ефектом уникнення конкуренції" [9, р. 283].

Створення інновацій передбачає наявність монополістичної конкуренції між виробниками інноваційної продукції. Однією з основних ознак монополістичної конкуренції є як відомо диференціація продукту. Виробники в умовах "чистої" конкуренції, створюють однорід-

ну (стандартизовану) продукцію; в умовах же монополістичної конкуренції випускаються різновиди даного продукту. При цьому інноваційні продукти створюються на основі диференціації товарів за їх якісними параметрами. Щодо впровадження інновацій, то воно є ефективним, насамперед, на великих підприємствах. Дослідження інноваційної активності різних груп підприємств показує її вищий рівень у галузях, що характеризуються високим потенціалом товарної диференціації, у порівнянні з іншими галузями, в яких така диференціація не розвинена [10, с. 440].

Для України реалізація стратегії соціально-економічної модернізації багато в чому полягає в концептуальному узгодженні ефективної динамічної конкуренції із інноваційним розвитком, головним напрямом підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Важливим чинником тривалого зростання української економіки повинен стати сучасний науково-технологічний потенціал, здатність до інноваційних змін. Саме чітка спрямованість на випереджаючий розвиток реального сектору економіки, реалізація програми технологічного лідерства на основі формування конкурентного економічного середовища може створити умови для переходу держави у постіндустріальну інформаційну епоху [11, с. 16].

Для України, перед якою поставлено стратегічне завдання модернізації національного господарства і більш ефективного включення у світову економіку, розвиток науково-технологічної та інноваційної сфери має вирішальне значення. Створення інноваційної системи, яка спирається на використання ринкових механізмів і активну державну науково-технологічну та інноваційну політику, повинно стати основою для розвитку галузей і секторів, заснованих на знаннях, їхньої довгострокової конкурентоспроможності в рамках національних кордонів і на світових ринках [5, с. 88].

Для забезпечення інноваційного розвитку національної економіки та забезпечення її конкурентоспроможності необхідним є створення моделі ефективної конкуренції (рис. 1). Ефективна конкуренція здійснює вплив як на технологічні, так і на продуктивні інновації. В умовах модернізації ефективна конкуренція повинна бути спрямована на розвиток внутрішнього виробництва завдяки швидкому впровадженню інновацій.

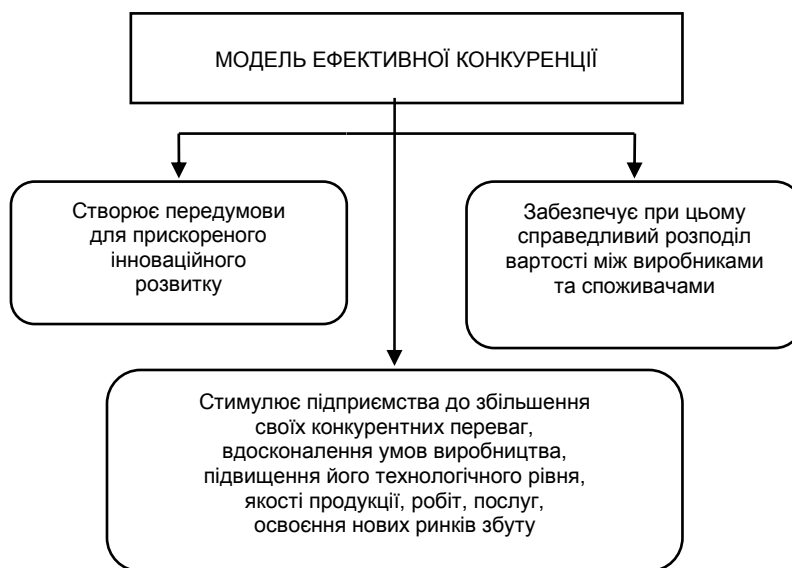

Рис. 1. Роль ефективної конкуренції в інноваційному розвитку та підвищенні конкурентоспроможності

Під ефективною конкуренцією, як правило, розуміють такі ринкові умови, за яких суб'єкти господарювання перебувають під розумно допустимим рівнем конкурентного тиску з боку наявних та потенційних конкурентів та споживачів, а роль держави полягає у тому, щоб забезпечити наявність такого тиску на ринку. Поняття "ефективної конкуренції" дало змогу відійти в економічній теорії від поділу конкуренції на досконалу та недосконалу. Ефективна конкуренція стає важливим фактором економічного зростання, не порушуючи при цьому рівноваги внутрішнього ринку. Слід зазначити, що в науковій літературі поки, що немає єдиної точки зору щодо поняття ефективна конкуренція, що зумовлює необхідність продовження наукових досліджень та наукових дискусій щодо цієї економічної категорії. У господарській практиці ефективна конкуренція повинна забезпечувати найвищу ефективність виробництва, яка досягається за рахунок раціонального розміщення виробничих ресурсів та мінімізації затрат на виробництво. Зростання інноваційної

активності, підвищення ефективності і конкурентоспроможності економіки України у глобалізованому середовищі неможливе без розвитку ефективної конкуренції.

Світовий досвід показує, що розробка і впровадження інновацій – це не лише шлях до підвищення конкурентоспроможності окремих підприємств, але й серйозний стимул економічного розвитку країни. В умовах безперервних технологічних змагань найбільші іноземні компанії здійснюють постійне стимулювання інноваційного процесу. Уряди економічно розвинених країн приділяють постійну увагу інноваційній політиці і стежать за ефективністю інноваційних технологій, що впроваджуються. Реалізуючи стратегію інноваційного розвитку країни, урядові органи створюють необхідні умови для розробки і реалізації інновацій.

Отже, сучасний стан економічного зростання характеризують три явища – конкуренція, інновації та конкурентоспроможність, які здійснюють значний взаємовплив один на одного (рис. 2).

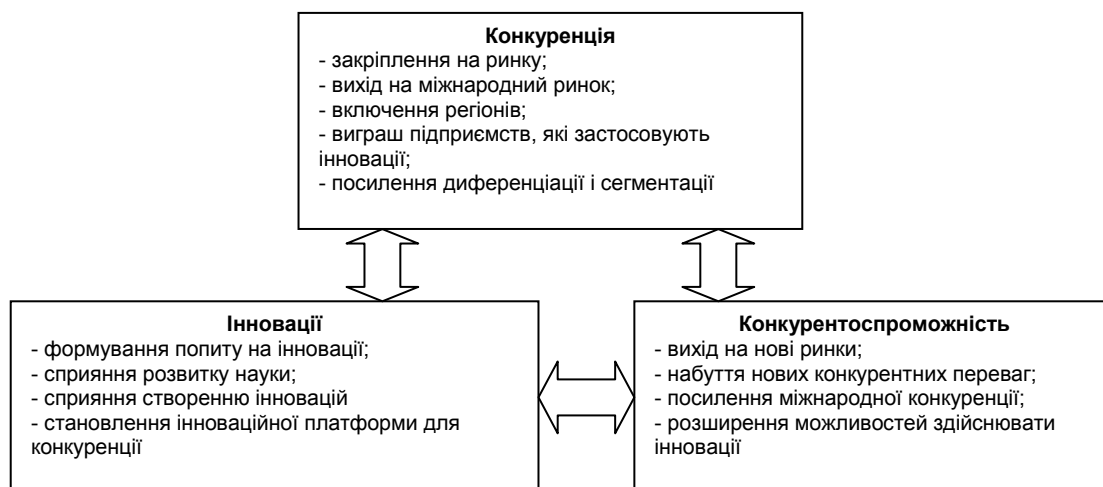

Рис. 2. Взаємозв'язок конкуренції, інновацій та конкурентоспроможності

*Джерело: складено авторами

Щодо співвідношення "конкуренція – інновації – конкурентоспроможність", то важливо додержуватися вихідної позиції первинності конкуренції. Однак, має місце й зворотній зв'язок: чим вищий рівень конкурентоспроможності та інноваційної активності, тим більше можливостей для розвитку ефективної конкуренції. Такий підхід є фундаментом глибшого розуміння різноманіття взаємозв'язків у досліджуваному співвідношенні економічних процесів. Без формування розвиненої інноваційної платформи неможливе розв'язання сучасних проблем розвитку економічної конкуренції і підвищення конкурентоспроможності.

Одним з найважливіших показників, що характеризує інноваційну сферу економіки, є частка інноваційно-активних підприємств, тобто питома вага підприємств, що активно проводять інноваційну діяльність (рис. 3). Наведені дані на рис. 3 свідчать про недостатній рівень інноваційної активності підприємств України. Так, у 2011 році лише 16,2 % підприємств займалися інноваційною діяльністю, тоді як у 2002 р. – 18 %. При цьому загальна сума витрат на здійснення інновацій в 2011 р. становила 14333,9 млн.грн.

Рис. 3. Динаміка інноваційно активних підприємств України в 2001-2011 рр.

*Джерело: складено за даними Державного комітету статистики України

Динаміка впровадження інновацій безпосередньо на промислових підприємствах в Україні наведена в табл. 1. Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, знаходиться в межах від 10% до 15%, у порівнянні із

закордонними підприємствами це дуже низький показник. У 2011 р. лише 897 видів техніки було освоєно на виробництві, а частка реалізованої інноваційної продукції у загальному обсязі становила 3,8 %.

Таблиця 1. Динаміка впровадження інновацій на промислових підприємствах України у 2001-2011 рр.

Роки	Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, %	Впроваджено нових технологічних процесів	Освоєно виробництво нових видів продукції, найменувань	з них нові види техніки	Питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової продукції, %
2001	14,3	1421	19484	610	6,8
2002	14,6	1142	22847	520	7,0
2003	11,5	1482	7416	710	5,6
2004	10,0	1727	3978	769	5,8
2005	8,2	1808	3152	657	6,5
2006	10,0	1145	2408	786	6,7
2007	11,5	1419	2526	881	6,7
2008	10,8	1647	2446	758	5,9
2009	10,7	1893	2685	641	4,8
2010	11,5	2043	2408	663	3,8
2011	12,8	2510	3238	897	3,8

* Джерело: складено за даними Державного комітету статистики України

У рейтингу країн світу за Глобальним індексом інновацій у 2012 р. – Україна посіла 63 місце. У п'ятірку лідерів тут входять Швейцарія, Швеція, Сінгапур, Фінляндія та Великобританія. Відповідно до даного рейтингу, при порівнянні загальних показників Індексу інновацій та рівня ВВП на одну особу населення, виділяються три групи держав: "лідери інновацій" (країни з високим рівнем доходу та інноваційним розвитком), "новатори-учні" (країни з середнім рівнем доходу та інноваційним розвитком) та група "відстаючих" (країни, що відрізняються слабкістю своїх інноваційних систем).

За даними звіту Всесвітнього економічного форуму про Глобальну конкурентоспроможність у 2012-2013 рр. Україна посіла 73-є місце серед 144 країн (проти 82-го місця у 2011-2012 рр.) За підіндексом "Інновації" у 2012-2013 рр. Україна зайняла 71-є місце (табл. 2). Найбільший вплив на підвищення значення рейтингу за цим підіндексом у 2012-2013 рр. порівняно з попереднім періодом в Україні мала зміна таких його складових, як: якість науково-дослідних інститутів, державні закупівлі новітніх технологій і продукції, наявність вчених та інженерів, кількість патентів, отриманих на 1 млн. населення.

Таблиця 2. Підіндекс "інновації" та його складові для України в 2008-2011 рр.

Складові підіндексу "інновації"	2010-2011		2011-2012		2012-2013	
	Рейтинг з 134 країн	Бал (1-7)	Рейтинг з 134 країн	Бал (1-7)	Рейтинг з 134 країн	Бал (1-7)
Інновації	63	3,11	74	3,11	71	3,2
Інноваційна спроможність	37	3,5	42	3,4	58	3,3
Якість науково-дослідних інститутів	68	3,6	72	3,6	64	3,7
Видатки компаній на дослідження і розвиток (ДіР)	69	3,0	75	3	104	2,7
Взаємозв'язки університетів з промисловістю у сфері ДіР	72	3,5	70	3,6	69	3,4
Державні закупівлі новітніх технологій і продукції	112	3,1	112	3,1	97	3,2
Наявність вчених та інженерів	53	4,3	51	4,3	25	4,8

* Джерело: складено за даними звітів Всесвітнього економічного форуму про Глобальну конкурентоспроможність [12]

Підвищення місця (позиції) України в міжнародних рейтингах конкурентоспроможності та зростання економіки країни можливе лише за умов проведення цілеспрямованої інноваційної політики, уведення у відповідність до неї підприємницької діяльності, здійснення реальних кроків у напрямі реалізації необхідних структурних змін в економіці та технологічної модернізації виробництва.

Взаємовплив конкуренції, розвитку інноваційної продукції та конкурентоспроможності найбільш наочно від-

ображає ринок програмного забезпечення. Український ринок програмного забезпечення в останні роки, не дивлячись на загальнонекономічні несприятливі умови, показує позитивну динаміку розвитку на рівні 50% щорічно. Підтвердженням даної позитивної тенденції служить зростання в 2011 р. чистого доходу та чистого прибутку компаній, які працюють на даному ринку (табл. 3).

Таблиця 3. Ринок послуг програмного забезпечення в Україні(2010-2011рр).

Місце	Компанія	Чистий дохід (млн. грн.)		Чистий прибуток (млн. грн.)	
		2010	2011	2010	2011
1	Глобаллоджик Україна	354,6	471,4	5,0	36,7
2	ЕПАМ Систем	250,7	445,5	12,2	12,4
3	Сіклум	190,1	304	0,8	1,4
4	Інфопульс Україна	172	276,7	3,1	32,2
5	Ситронікс Телеком Солюшнс Україна	100,5	189,3	9,8	15,2
6	СофтСерв	182,8	127,1	7,3	14,6
7	IBM Україна	73,4	108,2	5,9	0
8	Неткрекер	68,2	103	2,0	-0,1
9	Ай Ес Ді	73,4	92,3	-0,4	3,1
10	Софтлайн-ІТ	55,1	78,2	-3,9	13,7

* Джерело: складено за даними ТОП-100 Рейтингу кращих компаній України [13, с. 91]

Однією з важливих тенденцій останніх років є те, що ринок послуг програмного забезпечення в Україні структурується і лідери все більше закріплюють свої позиції. Головні компанії на ринку поглиблюють спеціалізацію, враховуючи очікування від аутсорсингу на світовому ринку. Конкурентоспроможність вітчизняних учасників ринку програмного забезпечення багато в чому залежить від попиту на їх послуги з боку фірм США та Європи. Саме західні технологічні компанії, які сконцентровані на розробці власних інноваційних продуктів, виступають замовниками аутсорсингових послуг програмного забезпечення у вітчизняних компаній. В свою чергу, частка внутрішніх замовлень на послуги програмного забезпечення знаходиться в межах лише 10%, і очікувати їх суттєвого збільшення в найближчому майбутньому поки що не приходить.

Висновки та пропозиції. Отже, підсумовуючи усе вище сказане, можна зробити висновок, що в сучасному суспільстві, одним із головних чинників, який стимулює інноваційний розвиток є економічна конкуренція. Важливим чинником економічного зростання країни стає її високий науково-технологічний потенціал, здатність до інноваційних змін, що забезпечує її конкурентоспроможність. Конкурентна стратегія інноваційного розвитку значно розширює можливості конкурентоспроможності національної економіки. Пріоритетами розвитку економічної конкуренції в інноваційній економіці є: поглиблення глобалізаційної складової конкуренції; посилення інформаційних засад розвитку конкурентного середовища; більш тісний взаємозв'язок конкуренції та інновацій; модифікація інституційних аспектів конкуренції. Чітка спрямованість на реалізацію програми технологічного лідерства на основі формування конкурентного економічного сере-

довища створює необхідні умови для переходу економіки на постіндустріальну інформаційну стадію.

Список використаних джерел

1. Шумпетер Й. Капитализм, социализм и демократия / Й. Шумпетер: пер. с англ. под общ. ред. В.С. Автономова. – М.: Экономика, 1995. – 540 с.
2. Sherer F. Market Structure and the Employment of Scientist and Engineers / F. Sherer // American Economic review. – 1967. – №57. – P. 524-531.
3. Гесць В. Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів: монографія: у 2 ч. – Ч. 1 / В. Гесць, А. Мазараки. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. – 389 с.
4. Ігнатюк А. Галузеві ринки та інновації / А. Ігнатюк // Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2009. – Вип. 20. – С. 90-100.
5. Федулова Л. Концептуальна модель інноваційної стратегії України / Л. Федулова // Економіка і прогнозування. – 2012. – №1. – С. 87-101.
6. Філюк Г. Монополія, конкуренція та проблема інновацій / Г. Філюк // Конкуренція. Вісник Антимонопольного комітету України. – 2007. – №4(27). – С. 26 – 35.
7. Талах В. Конкуренція та інновації в економіці України / В. Талах, А. Щербак // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2011. – №4. – С.5-12.
8. Соколова Е. Конкуренция на инновационных рынках: особенности определения и анализа / Е. Соколова // Вопросы экономики. – 2012. – №9. – С. 126-138.
9. Aghion P. A Shumpeterian Perspective on Growth and Competition / P. Aghion, M. Howitt // Advances in Economics and Econometrics: D. Kreps ed. – Cambridge: Cambridge University Press. – 1997. – P. 279-317.
10. Камьен М. Структура рынка и инновации: обзор / М. Камьен, Н. Шварц // Вехи экономической мысли: в 6 т. – Т.5: Теория отраслевых рынков. – СПб.: Экономическая школа, 2003. – С.429-499.
11. Романишин В. Конкуренція як чинник інноваційного розвитку економіки / В. Романишин // Конкуренція. Вісник Антимонопольного комітету України. – 2011. – №3. – С. 16-22.
12. The global competitiveness report 2012-2013. [Електронний ресурс] // World economic forum. – // Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GCR_Report_2012-13.pdf
13. Обзоры и отраслевые рейтинги: высокие технологии / ТОП-100 Рейтинг лучших компаний Украины. – 2012. – №2. – С. 90-99.

Надійшла до редколегії 20.09.13

В. Лагутин, д-р экон. наук, проф.,
Ю. Ясько, асп.

Киевский национальный торгово-экономический университет, Киев

ВЛИЯНИЕ КОНКУРЕНЦИИ НА ИННОВАЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ И КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ ЭКОНОМИКИ

В статье исследовано взаимовлияние конкуренции, инновационного развития и конкурентоспособности экономики. Обосновано, что для обеспечения инновационного развития экономики необходимо создание модели эффективной конкуренции. Также в статье проанализировано состояние инновационной активности промышленных предприятий в Украине и определено место Украины в международных рейтингах.

Ключевые слова: конкуренция; инновация; инновационное развитие; конкурентоспособность экономики.

V. Lagutin, Doctor of Economics, Professor,
U. Yasko, postgraduate
Kyiv National University of Trade and Economics, Kyiv

EFFECT OF COMPETITION ON INNOVATIVE DEVELOPMENT AND COMPETITIVENESS OF ECONOMY

There was investigated the interaction of competition, innovation development and competitiveness of the economy. Authors insist that creation of conditions for conscientious competition is one of the most important stimulus for innovative development. The model of effective competition is described and is showed the significant role of rapid introduction of innovations. Financial activity and the dynamic of innovation introduction of industrial companies is analyse. The position of Ukraine in innovation sphere is showed in global ranking. The positive tendency of software market growth is described through extending of their specialization and outsourcing on the world market. Authors state that economic competition is the base for innovative development.

Keywords: competition, innovation, innovative development, economic competitiveness

УДК 330.131.7:334.012
JEL 011

Е. Орехова, д-р экон. наук, проф.
Волжский институт экономики, педагогики и права, Россия

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ИССЛЕДОВАНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ НАЦИОНАЛЬНОГО ХОЗЯЙСТВА

В статье с позиции системного подхода раскрыты понятие и структура конкурентоспособности национального хозяйства, охарактеризовано место национального хозяйства России в глобальном рейтинге конкурентоспособности.

Ключевые слова: конкурентоспособность национального хозяйства; рейтинг глобальной конкурентоспособности.

Постановка проблемы. Формирование потенциальных возможностей национальных хозяйств к конкурентной борьбе и достижению эффективных результатов осложняется в связи с необходимостью постоянно-

го приспособления к изменяющимся условиям, что требует, в свою очередь, поиска научно-обоснованных концепций экономического развития, повышения национальной конкурентоспособности.